

22.1.15

15b (א"ר יוחנן) → 17a (סיוס הפרק)

סיפור איוב (א,ב,מב:ז-י)

(א) איש היה בארץ עוף איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: (ב) ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: (ג) והיה מקנהו שבעת אלפי צאן ושלישת אלפי גמלים וחמשת מאות צמד בקר וחמשת מאות אֲתוֹנוֹת ועבדה רבה מאד והיה האיש ההוא גדול מכל בני קדם: (ד) והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומם ושליחו וקראו לשלישת אחיותיהם לאכל ולשתות עמהם: (ה) והיה כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשפיעם בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים: פ

(ו) והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה' ויבוא גם השטן בתוכם: (ז) ויאמר ה' אל השטן מאין תבא ויען השטן את ה' ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: (ח) ויאמר ה' אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: (ט) ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אלהים: (י) הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ: (יא) ואולם שלח נא ידך ונגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך: (יב) ויאמר ה' אל השטן הנה כל אשר לו בידיך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני ה': (יג) והיה היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: (יד) ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאֲתוֹנוֹת רעות על ידיהם: (טו) ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: (טז) עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: (יז) עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשוטו על הגמלים ויקחוּם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: (יח) עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: (יט) והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: (כ) ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: (כא) ויאמר ערם יצאתי מבטן אמי וערם אשוב שמה ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מברך: (כב) בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים: פ

(א) והיה היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה' ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על ה': (ב) ויאמר ה' אל השטן אי מה תבא ויען השטן את ה' ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: (ג) ויאמר ה' אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם: (ד) ויען השטן את ה' ויאמר עוד בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: (ה) ואולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך: (ו) ויאמר ה' אל השטן הנו בידיך אך את נפשו שמר: (ז) ויצא השטן מאת פני ה' וידך את איוב בשחין רע מפך רגלו ועד קדקדו: (ח) ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: (ט) ותאמר לו אשתו ועד מחזיק בתמתך ברח אלהים ומת: (י) ויאמר אלהי קדבר אחת ונגבלו תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: פ

(יא) וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו: (יב) וישאו את עיניהם מרחוק ולא הפירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: (יג) וישבו אותו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

פרק מב

(ז) והיה אחר דבר ה' את הדברים האלה אל איוב ויאמר ה' אל אליפו התימני חרה אפי בך ובשני רעקי כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: (ח) ועתה חרו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשאו לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: (ט) וילכו אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אלהים ה' וישאו את פני איוב: (י) וה' שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף ה' את כל אשר לאיוב למשנה: (יא) ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו ויגדלו וינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא ה' עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש גזם זהב אחד: ס (יב) וה' ברח את אחרית איוב מראשתו והיה לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אֲתוֹנוֹת: (יג) והיה לו שבענה בנים ושלוש בנות: (יד) ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: (טו) ולא נמצא נשים יפות ככבות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: ס (טז) והיה איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בנותיו ויבאו אליו וישבע ימים:

1. שובי שובי בשולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים: שיר השירים פרק ז פסוק א
2. חזון ושעיהו הן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו ויתם אחז ויחזקיהו מלכי יהודה: ישעיהו פרק א פסוק א
3. והיה בימי שפט השפטים והיה ירעב בארץ ויזך איש מבית לחם והודה לגור בשדד מואב הוא ואשתו ושני בניו: רות פרק א פסוק א
4. כספך היה לסיגים סבאך מהול במים: ישעיהו פרק א פסוק כב
5. קום התהלך בארץ לארקה ולרחבה כי לך אֲתַנְנָה: בראשית פרק יג פסוק יז
6. ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: בראשית פרק כב פסוק יב
7. וירא ה' כי רבה רעת האדם וכל יצר מחשבת לבו רע כל היום: בראשית פרק ו פסוק ה
8. וכעסתה צרתה גם פעם בעבור הרעמה כי סגר ה' בעד רחמה: שמואל א פרק א פסוק ו
9. ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: איוב פרק ט פסוק כד
10. על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל: איוב פרק י פסוק ז
11. אף אתה תפרי וראה ותגרע שיחה לפני אל: איוב פרק טו פסוק ד
12. ברפת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן: איוב פרק כט פסוק יג
13. לו שקול ישקל כעשי והותי במאזנים ישאו יחד: איוב פרק ו פסוק ב
14. לא יש בנינינו מוכיח ושת ידו על שנינו: איוב פרק ט פסוק לג
15. ברית קרתי לעיני ומה אֲתוֹבֹנוֹן על בתולה: איוב פרק לא פסוק א
16. והיה כאשר הקריב לבוא מצרומה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: בראשית פרק יב פסוק יא
17. כלה ענו וילך פן יורד שאלו לא יעלה: איוב פרק ז פסוק ט
18. אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם: איוב פרק ט פסוק יז
19. ויען ה' את איוב מן הסערה ויאמר: איוב פרק לח פסוק א
20. מי פגל לשטף תעלה ודרך לחזיון כלות: איוב פרק לח פסוק כה
21. ויבנה את האבנים מזבח בשם ה' ויעש תעלה כבית סאתים: איוב פרק לח פסוק לב
22. הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר: איוב פרק לט פסוק א
23. איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשפיל: איוב פרק לד פסוק לה
24. והיה כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות לדו להם: בראשית פרק ו פסוק א
25. ואתי ואת שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפה עיניך לשוא תתיפי מאסו בך לעגבים נפשך יבקשו: ירמיהו פרק ד פסוק ל
26. ואברהם יקן בא בימים וה' ברח את אברהם בכל: בראשית פרק כד פסוק א
27. ויזך יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: בראשית פרק כה פסוק כט

28. כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: דברים פרק כב פסוק כז
29. כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים: ירמיהו פרק ד פסוק לא
30. ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: בראשית פרק כה פסוק לב
31. עזי זמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: שמות פרק טו פסוק ב
32. ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: בראשית פרק כה פסוק לד
33. ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא: בראשית פרק כה פסוק ט
34. ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: בראשית פרק לה פסוק כט
35. ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: בראשית פרק כז פסוק לג
36. קח נא את ברכת אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: בראשית פרק כז פסוק יא
37. כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: תהלים פרק קט פסוק כב
38. ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: במדבר פרק לג פסוק לח
39. וימת שם משה עבד ידוד בארץ מואב על פי ה': דברים פרק לד פסוק ה
40. לבנימן אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו חפץ עליו כל היום ויבין כתפיו שכן: דברים פרק לג פסוק יב
41. לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח: תהלים פרק טז פסוק ט
42. ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש אחות צרויה אם יואב: ש"ב יז:כה
43. ואחיותיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: דברי הימים א פרק ב פסוק טז

I Aggadic excursus on ספר איוב, specifically the story-setting (first two chapters, end of book – all text on previous page)

a Tangents:

- i interpretation of בכל (v. 26)
- ii description of עשו's behavior on the day he sold בכורה (vv. 27-32)
- iii status of ישמעאל (vis-à-vis תשובה) – vv. 33-36
- iv death of צדיקים (על פי ה') – vv. 38-39
- v great ones who (somewhat) "defeated" death (vv. 40-43)